

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE
DECIZIE

30 septembrie 2015

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecători

Covalenco Elena

Diaconu Iurie

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Botnari Petru și avocatul său Mîrzîncu Aurelia, prin care se solicită casarea sentinței Judecătoriei Ialoveni din 16 martie 2015 și a deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2015, în cauza penală privindu-l pe

Botnari Petru Ilie, născut la 12 iulie 1979, originar și domiciliat or. Ialoveni str. 1 mai

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 10.03.2014-16.03.2015
2. instanța de apel: 22.04.2015-27.05.2015
3. instanța de recurs: 28.07.2015 - 30.09.2015

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Ialoveni din 16 martie 2015, Botnari Petru Ilie a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 201¹ alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis;

- art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, la 10 ani închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis;

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, i-a fost stabilită pedeapsă definitivă 10 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că Botnari P. la data de 14 ianuarie 2014, în jurul orei 20.30, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul mamei sale, Gherasimciuc Maria situată în or. Ialoveni, str. Traian 47, în urma unei certii repetate apărute între el și concubina sa, Solomon Natalia, a numit-o pe aceasta cu cuvinte necenzurate și i-a aplicat multiple lovituri peste diferite părți ale corpului, cauzându-i dureri fizice.

Tot el, la data de 15 ianuarie 2014 în jurul orei 16.10, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul lui Gherasimciuc M. situată în or. Ialoveni str. Traian 47, în urma unei certii din motive de gelozie, a numit-o pe concubina sa, Solomon N., cu cuvinte necenzurate, după care amenințând-o cu moartea i-a aplicat câteva lovituri cu un cuțit pe care îl avea la el, în regiunea abdomenului, cauzându-i leziuni corporale, însă din motiv că a intervenit Mereacre Victor și i-a curmat

acțiunile smulgându-i cuțitul din mână, după care l-a imobilizat, Botnari P. nu și-a dus intenția până la capăt.

Acțiunile lui Botnari P. au fost calificate în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, *violența în familie, adică acțiunea intenționată manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică, soldată cu vătămarea ușoară a integrității corporale sau a sănătății, suferință psihică, ori prejudiciu material sau moral*, precum și în baza art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal și anume – *tentativă de omor intenționat asupra unei persoane*.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către:

3.1 Avocatul Rudenco M. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care inculpatul să fie achitat de învinuirea incriminată în baza art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că:

- nu a fost dovedită vinovăția inculpatului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (1) Cod Penal. Botnari P. nu a depus toate eforturile pe care le considera necesare pentru lipsirea de viață a victimei și care în realitate au fost necesare pentru aceasta, fără ca fapta să-și fi produs efectul;

- conform raportului de expertiză medico-legală nr. 196/D din 04.02.2014, în urma loviturilor aplicate în privința lui Solomon N. acesteia i-au fost provocate leziuni corporale ușoare. Astfel, inculpatul Botnari P. nu a depus eforturi suficiente, ca să o omoare pe partea vătămată.

3.2 Inculpat, care a solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, prin care să fie achitat de învinuirea incriminată în baza art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal.

În motivarea apelului a invocat că, a fost condamnat pe baza depozițiilor false a părții vătămate și a martorilor. Nu s-a luat în vedere faptul că a fost provocat la infracțiune prin faptul că i-a fost furat smartphone-ul. A recunoscut fapta de violență în familie, dar nu a avut intenția de a omorî pe cineva.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2015, au fost respinse apelurile declarate ca nefondate și menținută sentința.

5. În motivarea soluției adoptate, instanța de apel a menționat, necătând la faptul că, inculpatul Botnari P. vina a recunoscut-o doar pe capătul de învinuire în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal, iar vinovăția în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal nu a recunoscut-o, faptul comiterii infracțiunilor imputate ultimului este dovedită prin declarațiile date la urmărirea penală de către partea vătămată Solomon N., martorul Vasilița P. și declarațiile date în cadrul ședinței de judecată de către martorul Mereacre V. precum și materialele cauzei: informația telefonică din 15.01.2014 (f.d. 8); plângerea lui Solomon Natalia din 14.01.2014 (f.d. 9); procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.01.2014 (f.d. 11 - 14); procesul-verbal privind actele de constatare din 14.01.2014 (f.d. 15); extrasul medical din 16.01.2014 (f.d. 19); procesul-verbal de audiere a martorului Vasilița Pavel (f.d. 21); raportul de expertiză medico-legală nr. 196/D din 27.01.2014 (f.d. 53); procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.01.2014 (f.d. 60); ordonanța de

recunoaștere și de anexare a corpului delict la cauza penală (f.d. 61); raportul nr. 118a/2014 de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie (f.d. 82-85).

Instanța de apel a constatat că, prima instanță cercetând în cumul probele administrate în ședința de judecată prin prisma admisibilității, pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, a stabilit o corectă situație de fapt, încadrând juridic faptele reținute în sarcina inculpatului în baza art. art. 201¹ alin. (1), 27, 145 alin. (1) Cod penal.

Referitor la declarațiile părții vătămate Solomon N., instanța de apel a notat că prima instanță corect a apreciat declarațiile acesteia de la faza urmăririi penale și a apreciat critic declarațiile ultimei date în cadrul ședinței de judecată, unde a indicat că, inculpatul a scos un cuțit din mânecă și i-a aplicat o lovitură în spate, ea a strigat, după care inculpatul i-a mai aplicat o lovitură cu cuțitul în burtă. Prin urmare, instanța de apel a reținut că declarațiile părții vătămate precum că, inculpatul Botnari P. nu avea intenția să o omoare, ci să o sperie le-a apreciat critic, dat fiind faptul că nu se fundamentează pe nici o probă pertinentă și concludentă administrată la cauza penală și vine în contradicție cu declarațiile părții vătămate date la faza urmăririi penale, declarații care pot fi apreciate prin coroborare cu alte materiale probatorii administrate la cauza penală.

De asemenea, instanța de apel a menționat că apreciază critic și declarațiile martorului Vasilița P. date în cadrul ședinței de judecată a primei instanțe, dat fiind faptul că, acestea sunt în contradicție cu declarațiile părții vătămate Solomon N., care a declarat că, Vasilița P. împreună cu Gherasimciuc M., care este mama lui Botnari P. a fost prezent când inculpatul i-a aplicat loviturile cu cuțitul.

În acest context, instanța de apel a reținut și declarațiile martorului Vasilița P. date la faza urmăririi penale ce coroborează cu declarațiile părții vătămate Solomon N., care a declarat că, a văzut cearta dintre Solomon N. și concubinul său, Botnari P., de asemenea și momentul cum ultimul a scos din mânecă un cuțit și amenințându-o pe partea vătămată că o omoară i-a aplicat o lovitură cu cuțitul în regiunea spatelui. Vasilița P. împreună cu concubina sa, Gherasimciuc M. au strigat la Botnari P. să se liniștească, însă acesta a întors-o pe Solomon N. și i-a mai aplicat o lovitură cu cuțitul în burtă.

În opinia instanței de apel, sunt pertinente și concludente declarațiile martorului Mereacre V., care a declarat că la data de 15 ianuarie 2014, Solomon N. l-a rugat să cheme salvarea, deoarece inculpatul a tăiat-o. Ulterior, în odaie a intrat și Botnari P. care îi spunea părții vătămate că îi ia zilele, avertizându-l pe Mereacre V. să nu se implice. Martorul a văzut că, Botnari P. avea un cuțit în mână și cu ajutorul lui Mereacre C. au reușit să-i i-a cuțitul.

Instanța de apel a stabilit că, deși inculpatul Botnari P. vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal nu a recunoscut-o, totuși la faza urmăririi penale, acesta a declarat că la momentul conflictului, a scos din mâneca dreaptă un cuțit și vrând să lovească cu mânerul, automat a întors mânerul și a lovit-o pe Solomon N. în spate, în momentul acela ea s-a întors brusc cu fața spre

el, i s-a părut că se izbește de el și mecanic a întors mâna și a mai lovit-o o dată cu cuțitul în burtă, iar după ce și-a dat seama că poate să o omoare s-a oprit.

Instanța de apel a reținut aprecierea primei instanțe referitor la faptul că, comportamentul inculpatului a dat expresia unei conduite violente reprezentând o formă de manifestare a făptuitorului care a luat hotărârea de a o omorî pe concubina sa și s-a folosit de mijloace apte să realizeze acest scop. Astfel, din probele examinate în ședința de judecată s-a constatat că, inculpatul Botnari P. avea intenția directă în săvârșirea omorului, deoarece la data de 15 ianuarie 2014 și-a luat cu el cuțitul purtându-l în buzunar, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate Solomon N. și a martorului Mereacre V., care au declarat că inculpatul anterior nu purta cuțitul la el. Totodată și arma utilizată, cuțitul era apt să producă rezultatul mortal, numărul și localizarea loviturilor în regiuni ale corpului de o importanță vitală, denotă faptul că, Botnari P. intenționa comiterea omorului.

În viziunea instanței de apel, în speță, nu au survenit urmările prejudiciabile, fapt ce denotă că, survenirea rezultatului dorit s-a întrerupt la etapa de tentativă. Ca urmare, a constatat că prima instanță corect a stabilit existența unei tentative întreruptă, deoarece Botnari P. nu a putut să-și continue fapta din motivul intervenirii anumitor factori care l-au împiedicat să-și desfășoare mai departe acțiunile și anume, a intervenit Mereacre V. care i-a smuls lui Botnari P. cuțitul din mâini, fapt confirmat prin declarațiile date în ședința de judecată de către inculpat, martorul Mereacre V. și declarațiile părții vătămate Solomon N., date în cadrul urmăririi penale.

6. Hotărârile judecătorești adoptate pe caz sînt atacate cu recurs ordinar de către:

6.1 Avocatul, Mîrzîncu A., în numele inculpatului, prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunile lui Botnari P. să fie încadrate doar în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

În motivarea recursului invocă că:

- acțiunile inculpatului nu întrunesc elementele infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin.(1) Cod penal, motiv care a influențat temeinicia soluției adoptate de către instanțele de judecată;

- instanța de apel nu s-a expus motivat asupra argumentelor inculpatului și avocatului său și nu a respectat principiile generale ce reglementează desfășurarea procesului penal la capitolul administrării și prezentării probelor de către părți;

- hotărârile instanțelor de fond sunt bazate pe aprecierea eronată a probelor, cauza fiind examinată unilateral;

- atît la urmărirea penală cît și în cadrul examinării cauzei inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin.(1) Cod penal solicitînd ca și pe acest episod acțiunile sale să fie calificate în baza art. 201¹ alin.(1) Cod penal și să-i fie aplicată sancțiune în baza acestui articol;

- inculpatul nu a avut intenția de a omorî pe concubina sa, dar a fost provocat la acțiuni violente împotriva ei, deoarece aceasta i-a furat smartphonul pentru care era nevoit să achite ratele pentru credit;

- potrivit raportului de expertiză medico legală nr. 196/D din 27.01.2014, părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, astfel dacă inculpatul ar fi avut intenția să o omoare, avînd cuțitul în mîină, i-ar fi reușit acest fapt, însă el nu a depus efortul suficient, fiindcă nu avea intenția de omor;

- atît la urmărirea penală, cît și în cadrul examinării cauzei, vinovăția lui Botnari P. în comiterea tentativei de omor nu și-a găsit confirmare;

- instanțele de fond au pus la baza hotărîrilor de condamnare a inculpatului numai declarațiile părții vătămate și martorilor acuzării pe care inculpatul le consideră false.

6.2 Inculpat, prin care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri prin care acțiunile sale să fie încadrate doar în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal.

În motivarea recursului invocă că:

- prima instanță a încălcat art. 26 alin. (3) Cod de procedură penală;

- instanța de apel a încălcat prevederile art. 66 alin. (2) pct. 17 Cod de procedură penală, astfel la data de 27 mai 2015 la solicitarea sa în formă verbală de a invita în mod repetat partea vătămată, care nu s-a prezentat, a fost ignorat;

- a fost încălcat art. 414 alin. (6) Cod de procedură penală, prin care instanța de apel nu este în drept să-și întemeieze concluziile pe probele cercetate de prima instanță, dacă ele nu au fost verificate în ședința de judecată a instanței de apel.

- pînă la moment nu a primit copiile hotărîrilor instanțelor de fond.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursului declarat, solicitînd respingerea acestuia ca inadmisibil, deoarece recurentul potrivit art. 430 Cod de procedură penală este obligat să indice temeiurile prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală și în ce constă problema de drept de importanță generală abordată în cauză, care este eroarea de drept comisă de instanță ce duce la casarea hotărîrii. Recurentul solicită reaprecierea probelor, iar un asemenea temei nu se regăsește în prevederile normei menționate.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă inadmisibilitatea acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Potrivit art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor stipulate expres de art. 427 al aceluiași Cod.

Hotărîrile judecătorești în partea condamnării inculpatului Botnari P. în baza art. 201¹ alin. (1) Cod penal nu au fost contestate în ordine de recurs, astfel Colegiul penal nu se va expune referitor la acest capăt.

Avocatul Mîrzîncu A. în numele inculpatului contestă vinovăția ultimului în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal și întemeiază recursul său în baza art. 427 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, ce prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *nu au fost întrunite elementele infracțiunii*.

De asemenea și inculpatul contestă vinovăția sa în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal, însă în recursul său nu a făcut trimitere la un careva temei concret prevăzut de art. 427 Cod de procedură penală, dar reieșind din textul recursului se constată că acesta semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală.

Sub aspectul situației de „neîntrunire a elementelor infracțiunii”, se înțelege acele cazuri cînd s-a produs condamnarea persoanei, însă acțiunile acesteia nu întrunesc elementele constitutive ale infracțiunii respective (persoana nu este subiect al acestei infracțiuni, lipsește latura obiectivă sau subiectivă, sau legătura cauzală dintre acestea).

În argumentarea acestui temei, apărătorul inculpatului a menționat considerentele care au fost invocate și în instanța de apel: *atît la urmărirea penală cît și în cadrul examinării cauzei inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 27, 145 alin.(1) Cod penal; nu a avut intenția de a omorî pe concubina sa dar a fost provocat la acțiuni violente împotriva ei, deoarece aceasta i-a furat smartphonul; potrivit raportului de expertiză medico legală nr. 196/D din 27.01.2014, părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, astfel se constată că inculpatul nu a avut intenția de omor; atît la urmărirea penală, cît și în cadrul examinării cauzei, vinovăția lui Botnari P. în comiterea tentativei de omor nu și-a găsit confirmare; la baza hotărîrilor de condamnare a inculpatului au fost puse declarațiile părții vătămate și martorilor acuzării pe care inculpatul le consideră false.*

Din materialele dosarului rezultă, că instanța de apel la judecarea cauzei, a ținut cont în deplină măsură de prevederile art. 26, 27, 99 - 101 Cod de procedură penală, a cercetat sub toate aspectele probele administrate de părți, le-a verificat minuțios, dându-le o apreciere justă, prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, care în ansamblul lor au confirmat vinovăția inculpatului în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin.(1) Cod penal, adică, tentativă de omor intenționat asupra unei persoane.

Conținutul probelor și valoarea lor probatorie este analizată detaliat și multiaspectual cît în textul sentinței, atît și în textul deciziei instanței de apel. Temeiuri de a pune la îndoială veridicitatea acestor probe nu s-au stabilit, deoarece ele au fost obținute cu respectarea normelor de procedură penală, mai mult ca atît, nici partea apărării nu invocă ilegalitatea obținerii cărorva probe pe parcursul procesului penal.

Instanța de apel, în opinia Colegiului, întemeiat a considerat declarațiile inculpatului privind nerecunoașterea vinovăției în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin.(1) Cod penal, ca fiind combătute prin materialele cauzei și

anume, declarațiile date la urmărirea penală de către partea vătămată Solomon N., martorul Vasilița P. și declarațiile date în cadrul ședinței de judecată de către martorul Mereacre V., informația telefonică din 15.01.2014; procesul-verbal de cercetare la fața locului din 15.01.2014; extrasul medical din 16.01.2014; procesul-verbal de audiere a martorului Vasilița Pavel; raportul de expertiză medico-legală nr. 196/D din 27.01.2014; procesul-verbal de examinare a obiectului din 26.01.2014; ordonanța de recunoaștere și de anexare a corpului delict la cauza penală; raportul nr. 118a/2014 de expertiză psihiatrico-legală ambulatorie. În esență, în opinia Colegiului, pe parcursul procesului penal în cauză au fost administrate suficiente probe, care dovedesc vinovăția inculpatului privind săvârșirea infracțiunii imputate.

Rezumând cele menționate mai sus, Colegiul apreciază că situația de fapt a fost just stabilită de prima instanță și cea de apel în urma analizei coroborate a întregului ansamblu probator administrat și expus în pct. 5 al prezentei decizii, încadrarea juridică dată faptelor este corectă și corespunde situației de fapt reținute, în mod întemeiat apreciind că sunt îndeplinite în prezenta speță condițiile tragerii la răspundere penală a inculpatului pentru săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin. (1) Cod penal.

Totodată, Colegiul menționează că deși instanța de apel a menținut soluția primei instanțe, aceasta a făcut o analiză minuțioasă a acțiunilor inculpatului și a tuturor probelor și le-a dat o apreciere cuvenită, oferind răspunsuri la toate argumentele invocate în apeluri, din care considerent instanța de recurs respinge alegațiile apărătorului precum că instanța de apel nu s-a expus motivat asupra celor invocate de inculpat și avocatul său, ceea ce în opinia lor a dus la nerespectarea principiilor generale ce reglementează desfășurarea procesului penal la capitolul administrării și prezentării probelor de către părți.

De asemenea, analizând argumentele invocate în recurs de către avocat precum că atât la urmărirea penală cât și în cadrul examinării cauzei inculpatul nu a recunoscut vina în comiterea infracțiunii prevăzute de art. art. 27, 145 alin.(1) Cod penal; nu a avut intenția de a omorî pe concubina sa dar a fost provocat la acțiuni violente împotriva ei, deoarece aceasta i-a furat smartphonul; atât la urmărirea penală, cât și în cadrul examinării cauzei, vinovăția lui Botnari P. în comiterea tentativei de omor nu și-a găsit confirmare; la baza hotărîrilor de condamnare a inculpatului au fost puse declarațiile părții vătămate și martorilor acuzării pe care inculpatul le consideră false”, Colegiul constată că, acestea au fost invocate și în cererile de apel, constituind obiect de discuție în instanța de apel, care respectând prevederile art. 414 alin. (3), 417 alin.(1) pct. 8) Cod de procedură penală, s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și a adoptat o hotărîre legală, întemeiată și motivată, de aceea, Colegiul își însușește argumentele acestei instanțe, deoarece le consideră întemeiate în fapt și în drept, fiind amplu desfășurate în hotărîrea instanței de apel, astfel nu este necesară reluarea acestora. Totodată Colegiul constată că la administrarea probelor nu au fost încălcate drepturile și libertățile constituționale ale participanților la proces, iar probele puse la baza

hotărîrilor nu conțin erori procesuale ce ar putea influența autenticitatea concluziilor.

La fel, în ce privește argumentul avocatului precum că potrivit raportului de expertiză medico legală nr. 196/D din 27.01.2014, părții vătămate i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare, astfel inculpatul nu a avut intenția de omor, Colegiul penal în consideră neîntemeiat, deoarece faptul că victimei i-au fost cauzate vătămări corporale ușoare nu are relevanță asupra calificării faptei ca tentativă de omor dacă intenția făptuitorului a fost de a lipsi victima de viață. Astfel, la caz, instanța de recurs apreciază ca juste concluziile instanței de apel precum că, inculpatul avea intenția directă în săvârșirea omorului, deoarece la data de 15 ianuarie 2014 și-a luat cu el cuțitul purtându-l în buzunar, fapt confirmat prin declarațiile părții vătămate Solomon N. și a martorului Mereacre V., care au declarat că inculpatul anterior nu purta cuțitul la el. Totodată, se remarcă că utilizarea cuțitului ca armă putea să producă rezultatul mortal, iar numărul și localizarea loviturilor în regiuni ale corpului de o importanță vitală, denotă faptul că, inculpatul intenționa comiterea omorului.

De asemenea, Colegiul penal conchide că în speță, nu au survenit urmările prejudiciabile, fapt ce denotă că, survenirea rezultatului dorit s-a întrerupt la etapa de tentativă, ceea ce permite constatarea faptului că, instanțele de fond corect au stabilit existența unei tentative întrerupte. Astfel, inculpatul Botnari P. nu a putut să-și continue fapta din motivul intervenirii anumitor factori care l-au împiedicat să-și desfășoare mai departe acțiunile și anume a intervenit, Mereacre V., care i-a smuls inculpatului cuțitul din mâini, fapt confirmat prin declarațiile date în ședința de judecată de către ultimul, a martorului Mereacre V. și a părții vătămate Solomon N., date în cadrul urmăririi penale.

Cu referire la argumentul invocat de apărare privind aprecierea eronată a probelor administrate pe caz, Colegiul menționează că discordanța între cele reținute de instanțele de judecată și conținutul real al probelor, prin ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții decât cea pe care materialul probator o susține, nu este incident la cazul supus judecării. Verificând probatoriul administrat în cauză prin prisma apărării în acest sens, Colegiul constată că nu a fost admisă o careva eroare gravă de fapt.

Referitor la argumentul inculpatului precum că instanța de apel a încălcat prevederile art. 66 alin. (2) pct. 17 Cod de procedură penală și anume prin faptul că la data de 27 mai 2015 a fost ignorată solicitarea sa în formă verbală de a invita în mod repetat partea vătămată care nu s-a prezentat în ședința de judecată, instanța de recurs îl consideră neîntemeiat. Astfel, Colegiul atestă din conținutul procesului-verbal al ședinței de judecată a instanței de apel din data de 27 mai 2015, pe tot parcursul examinării cauzei cât și la momentul punerii în discuție a chestiunii privind posibilitatea examinării în lipsa părții vătămate Solomon N., atât inculpatul cât și apărătorul său și-au expus poziția privind posibilitatea examinării cauzei în lipsa acesteia, fără a solicita citarea repetată a părții vătămate (f.d. 10-13 v. 2).

Ce ține de critica inculpatului precum că, a fost încălcat art. art. 26 alin. (3), 414 alin. (6) Cod de procedură penală, Colegiul penal o consideră nefondată. Astfel, în ședința de judecată a instanței de apel din data de 27 mai 2015 (f.d. 12) au fost examinate probele și înscrisurile la care a făcut referire prima instanță și cele invocate suplimentar de către părți, pe care instanța de apel le-a verificat și a făcut o analiză motivată a acestora în decizia adoptată, nefiind constatată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului în săvârșirea acțiunilor prevăzute de art. 27, 145 alin.(1) Cod penal.

În ce privește motivul invocat de către inculpat precum că pînă la moment nu a primit copiile hotărîrilor instanțelor de fond, instanța de recurs de asemenea îl apreciază ca neîntemeiat, deoarece conform recipisei (f.d. 235, v. 1), se confirmă faptul că la data de 16 martie 2015 inculpatul a refuzat să primească copia sentinței primei instanțe, iar copia deciziei instanței de apel din data de 27 mai 2015, i-a fost expediată inculpatului, fapt confirmat prin scrisoarea instanței de apel (f.d. 29 v. 2).

Reieșind din cele menționate, Colegiul penal, consideră că este lipsit de relevanță în speța supusă examinării, temeiul pentru recurs, prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deoarece nu s-a constatat în acest sens nici o eroare de drept admisă de instanța de apel.

În concluzie, rezumând cele expuse mai sus, constatând că în cauză există o concordanță deplină între probele administrate și situația de fapt stabilită de instanța de apel, în privința inculpatului Botnari P. nefiind identificată de instanța de recurs vreo eroare judiciară, care ar putea servi drept temei de casare a hotărîrilor judecătorești atacate, Colegiul penal consideră ca fiind vădit neîntemeiate criticile formulate de către recurenți în recursurile ordinare declarate.

Astfel, odată ce recursurile de pe rol sînt vădit neîntemeiate, acestea urmează a fi declarate inadmisibile.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpatul Botnari Petru și avocatul său Mîrzîncu Aurelia, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 27 mai 2015, în cauza penală privindu-l pe **Botnari Petru Ilie**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia pronunțată integral la data de 28 octombrie 2015.

Președinte

Gordilă Nicolae

Judecător

Covalenco Elena

Judecător

Diaconu Iurie